

307.

Zákon ze dne 12. srpna 1921

o poskytnutí státní zápůjčky Zástavnímu
a půjčovnímu úřadu v Praze.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda republiky Československé se zmocňuje poskytnouti Zástavnímu a půjčovnímu úřadu v Praze bezúročnou zápůjčku 8 milionů Kč.

§ 2.

Vláda republiky Československé se zmocňuje poskytovat počinajíc 1. lednem 1921 Zástavnímu a půjčovnímu úřadu v Praze další bezúročnou zápůjčku k úhradě pensí a zaopatřovacích požitků úředníků a zřízců tohoto ústavu a jich pozůstalých po tu dobu, pokud ústav nebude moci platiti je ze svých vlastních příjmů.

§ 3.

Ministr vnitra určí v dohodě s ministrem financí, jakou část čistého ročního přebytku má Zástavní a půjčovní úřad odvésti státní správě každého roku ke splácení pohledávek státu podle předchozích paragrafů, maje zřehni k pohotovým prostředkům ústavu.

§ 4.

Ministr financí se zmocňuje, aby opatřil úhradu vydání podle § 1, jakož i úhradu vydání na rok 1921 podle § 2 úvěrní operací. Pro léta příští bude potřebnou úhradu vydání podle § 2 tohoto zákona zařaditi do státního rozpočtu.

§ 5.

Úředníky a zřízence Zástavního a půjčovního úřadu v Praze, pokud jich bude lze při ústavě tomto postrádati, může ministerstvo vnitra v dorozumění se zúčastněným ministerstvem přeložiti i do jiných státních služeb přiměřených jich předběžnému vzdělání.

§ 6.

Provedením tohoto zákona, který nabývá účinnosti dnem vyhlášení, pověřuje se mi-

nistr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

308.

Zákon ze dne 12. srpna 1921

o státní výpůjčce na úhradu schodku z moučného hospodářství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby na úhradu schodku z moučného hospodářství opatřila buď v tuzemsku nebo za hranicemi úvěrovou operací kapitál do 2.000.000.000 Kč a na úhradu dalšího nákladu pro zbytek roku 1921 na zlevnění mouky pro zcela nemajetné vrstvy obyvatelstva kapitál do 200.000.000 Kč, celkem tedy kapitál do 2.200.000.000 Kč splatný v korunách československých nebo cizí měně a aby stanovila bližší podmínky této operace.

§ 2.

Půjčka tato jest osvobozena od daně důchodové (rentové).

§ 3.

Ministr financí se zmocňuje, aby upisovatelům této půjčky zaměnil dluhopisy předválečných dluhů, které byly po případě budou složeny do úřední úschovy podle zákona ze dne 18. března 1921, č. 124 Sb. z. a n., až do výše upsaného obnosu za nové dluhopisy umořitelné a zúročitelné dle zásad stanovených pro půjčku podle tohoto zákona.

Kurs, v němž dluhopisy budou přijímány, jakož i ostatní podmínky a způsob provedení budou stanoveny ministrem financí.

§ 4.

Bankovní výbor při ministerstvu financí může zmocniti Bankovní úřad ministerstva financí, aby na účet této půjčky konal k účelu vyjádřenému v § 1 platby pro stát zálo-

hami až do výše 500,000.000 Kč a přiměřeně prodloužil lhůtu k vyrovnání případných dlužných zůstatků z této zálohy přes lhůtu stanovenou v odst. 2. § 37 nařízení vlády ze dne 12. května 1919, č. 246 Sb. z. a n., nejvýše však na 6 měsíců; výtěžek docílený úvěrovou operací, zmíněnou v § 1 až do výše poskytnutých záloh, poplyne nejprve a přímo Bankovnímu úřadu na krytí těchto záloh.

§ 5.

Pokud se budou touto úvěrovou operací kryti dluhy uzavřené podle dřívějších zákonných úvěrových zmocnění, ruší se tato zmocnění.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Vládě se ukládá, aby tento zákon provedla.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Procházka v. r.

309.

**Zákon ze dne 12. srpna 1921
proti útisku a na ochranu svobody ve
shromážděních.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Kdo s někým (jeho rodinou, příbuzným neb osobou pod jeho ochranou jsoucí) zle naloží nebo mu způsobí újmu na těle, svobodě, cti, majetku nebo výdělku, nebo mu takovou újmu pohrozí, nebo vědomě využítuje bezprostředně mu hrozící tísně nebo

využije svého postavení jako úředník, učitel, duchovní nebo zaměstnavatel, chtěje tím bezprávně na něm vynutiti, aby něco konal, opomenul, nebo snášel, dopouští se útisku, bez újmy trestnosti činu podle jiných ustanovení trestních.

(2) Stávku nebo výluku nelze považovati za újmu ve smyslu odstavce prvního, leč by byly namířeny proti jednotlivým zaměstnancům, z pohnutek národnostních, náboženských anebo politických.

§ 2.

(1) Útisk tresce se jako přestupek soudy vězením od osmi dnů do tří měsíců.

(2) Byl-li trestný čin spáchán s použitím zbraně, tresce se jako přečin tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

§ 3.

Vznikla-li z trestného činu škoda na majetku nebo na výdělku, může soud vedle trestu na svobodě na návrh poškozeného k uspokojení jeho nároků soukromoprávních podle volného uvážení uložit odškodné v penězích až do výše 5000 Kč.

§ 4.

(1) Kdo úmyslně sám nebo ve spojení s jinými zmaří nebo ruší shromáždění zákonně svolané, zabráněním nebo ztěžováním přístupu osobám oprávněným k účastenství, neoprávněným vniknutím, zatlačěním osob přítomných aneb osob k řízení a zachování pořádku povolanych anebo neuposlechnutím jejich formálních nařízení, vztahujících se ke průběhu shromáždění, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

(2) Za přitěžujících okolností, zejména proti strůjci a účastníkům zmaření napřed smluveného, jest naléztí na tuhé vězení až do šesti měsíců.

(3) U shromáždění, které nebylo svoláno podle zákona spolkového, jest považovati svolavatele neb osoby jimi ustanovené za osoby povolané k řízení shromáždění a ku zachování pořádku v něm.

§ 5.

Kdo neoprávněným způsobem účastní se shromáždění zákonně svolaného, obmezeného